

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Alloqui Moniales

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

ALLOQUI MONIALES.

Alloqui Moniales prohibentur sub censura.

Etiā de propria domo suā.

Etiā si Moniali nō respondeat. Minime vero, ipsam audire.

Alloqui per alium, per epistolam, vel interpretem.

Si loquitur Regularis, puniri potest ab Episcopo.

1. ¶ Alloqui Moniales interdictum est omnibus, præter casus exceptos, et cum certis solemnitatibus. Prohibitum verò est juribus, quæ citavimus V. *Accessus*, prohibentibus accessum ad colloquendum cum Monialibus: † Et quidem alloquutio priuariò, & per se prohibetur, accessus verò secundario, & quatenus ad allocationem requiritur. Ex quo contra Grassium, *tom. 1. conf. 22. sum. 23.* cum Henriquez *lib. 13. cap. 25. n. 2.* dicendum est, alloquentem Moniales de domo sua Monasterio vicina, si excommunicationem incurrere, *p. 3. tract. 2. ref. 48. §. Nota septimò.*

2. Prohibitum verò est, Monialem alloqui, quamvis ipsa non respondeat. Ita Grassius ubi supra *numer. 30.* Monialem verò audiens, & non respondens, non incurrit excommunicationem: quia audire non est loqui. Quidquid in contrarium, ipse dicat. Non tamen admitto, quod aliqui dixerunt, nimirum, quòd, si quis Monialem alloquatur non respondentem, non incurrit excommunicationem, quia nimirum prohibita est collocutio, id est, *simul locutio p. 3. tract. 2. resol. 48. §. Nota primò.* Idem die, si quis alloqueretur Monialem per nutus, & signa, Minime verò si quis alloqueretur per interpositam personam, vel mitteret illi nuntium, vel epistolam. *Ibid. §. Nota secundò.* Vel illam alloqueretur lingua ab ipsa non intellecta, per interpretem. *Ibid. §. Nota quartò.*

3. Nota hic primò. Regulares, etiam exemptos, alloquantes Moniales absque licentia puniri posse ab Episcopo, ex constit. Greg. XV. & declaratione Cardinalium. Etiam si loquatur in Monasterio exempto, ut notat Bonacina. *de claus. quæst. 3. punct. 4. num. 8.* Ex qua declaratione non colligitur, quod Episcopi tanquam delegati Sedis Apostolicæ possunt peculiari statuto prohibere Regularibus exemptis colloquium cum

Monialibus sub pœna excommunicationis. Unde cum Sanchez *de matr. 10. 2. l. 7. disp. 33. numer. 33.* tenendum, quod Religiosi Exempti non incurrunt excommunicationem Episcopalem contra colloquentes cum Monialibus absque licentia. *Ibid. §. Nota octavò.* Et ita declaravit Sacra Congregat. *sub die 9. April. 1587.* apud Suarez *de Relig. tom. 4. tract. 1. lib. 1. cap. 10. num. 17. p. 2. tr. 2. resol. 103.* Quæ præterea declaravit, Regulares loquentes cum Monialibus contra formam decreti ipsius Sacr. Congr. præter pœnas privationis officiorum, vocisque activæ, & passivæ, peccare etiam mort. *p. 1. tr. 10. resol. 22. & p. 3. tract. 2. ref. 104.*

4. Nota secundò, quòd licentiam loquendi cum Monialibus dare potest non solum Episcopus, sed etiam ejus Vicarius: Et si detur infinite, expirat per primam allocationem. Debet verò esse scripta. Sed in foro conscientie sufficit verbalis. Vide Ricc. *p. 3. coll. 584. p. 3. t. 2. ref. 48. Nota decimò.*

5. Nota tertio, nomine Monialium in dicto decreto non venire Abbatissam. Vide v. *Abbatissa. num. 10.* Neque novitias: quia in penalibus stricta interpretatio adhibenda est: Ita Grassius *t. 1. conf. 22. num. 26. Ibid. §. Nota nonò.* Prohibitio verò de non loquendo cum Monialibus, non comprehendit pueros, & puellas ante annum 14 per ea, quæ docet Bonac. *de cens. disp. 1. quæst. 1. punct. 4. n. 7.* Nec pègrinos, qui ibi domicilium non habent. Nec Episcopos extraneos. Ita Grass. *de cas. ref. lib. 2. c. 5. n. 27. & 54.* licet contrarium teneat Gratian. *t. 2. c. 393. n. 20.* & hic Panormi. *servetur. Ibid. §. Nota quintò.*

6. Nota quartò, à dicta excommunicatione incurrenda excusare parvitatem materiæ. Ut, si Monialem paucis alloquaris, si transiens illam salutes, vel salutanti respondeas. Ita Finellius *de cas. ref. cap. 5. num. 8. par. 2. tract. 9. ref. 46.* in fine Est autem parvalocutio, quæ durat solum per unum *Miserere. p. 3. tr. 2. ref. 48. §. Nota sextò & ref. 104. & tract. 5. ref. 69.* Excusat etiam metus. Unde, si servus, impel-

Sed non incurrunt excommunicationem ipsius.

Quamvis incurrat pœnas decreti Sacr. Congregat. & peccet mortaliter.

Ad loquendum cum Moniali requiritur licentia Episcopi, vel eius Vicarii in scriptis.

Non est prohibitum loqui, cum Abbatissa, vel Novitia.

Et cum aliis loqui possunt pueri Pègrini. Et Episcopi.

Reliqui verò excusari possunt ex parvitate Materiæ.

Metus.

impellente ad id efficacibus minis domino, ad Moniales accederet, & turpiter loqueretur, peccaret quidem, ¶ quia actio est intrinsecè mala, ¶ sed non incurreret excommunicationem; nam leges Ecclesiasticæ non obligant cum tanto incommodo, p. 3. tr. 2. ubi supra. Excusaretur præterea, tum à censura prædicta, tum etiam à peccato, si aliquis v.g. Religiosus declararet Moniali casum conscientia, quia hæc locutio est quædam species sermonis & exhortationis, p. 3. tr. 2. ref. 104.

Et qualitate sermonis.

Potest regularum cum licentia Episcopi alloqui Moniales, idque potest in famina seculari existente in Monasterio.

7. Regularis potest alloqui Moniales cum licentia Episcopi absque assistentia confessorii illarum, vel auscultatricium, p. 9. r. 7. ref. 34. Non potest alloqui in diebus Vigiliarum, aut quatuor temporum *ibid. resol. 35.* Potest verò cum famina seculari in Monasterio existente etiam de negotio profano cum licentia Episcopi, *ibid. §.* Nota tamen. Quando ad hoc non obstat stylus Curia, vel consuetudo, aliter necesse est licentia Sacrae Congregationis. *ibid. p. 9. tr. 7. ref. 64.* Alloquentes cum Abbatisa non incidunt in excommunicationem.

Non extenditur ad socium, si non potest alloqui alia die, est necessaria subscriptio Superioris monasterii.

8. Licentia concessa Regulari alloquendi non extenditur ad socium, *ibid. ref. 33.* Et si non potest alloqui die præscripta in licentia, potest alia die, si parum intercedat temporis, *ibid. &* requiritur subscriptio superioris Regularis illius Monasterii, post subscriptionem Episcopalem, vel ejus Vicarii, *ibid. §.* Notandum. Possunt etiam alloqui exercendo aliquod opus pietatis, vel exponendo aliquem casum conscientia, non incidendo in pœnam Sac. Congregat. tamen in foro externo possunt puniri ab Episcopis tamquam delegatis à Sede Apostolica, *ibid. ref. 14.* Vide etiam num. 3. Nota.

In foro externo possunt puniri ab Episcopo.

ALTARE PRIVILEGIATVM.

Non potest Pontifex applicare in indulgentiam de iure per modum satisfactionis.

Altare privilegiatum est illud in quo à Papa concessa est indulgentia plenaria pro mortuis, *part. 9. tract. 2. ref. 1.* Nec talem Indulgentiam pro mortuis potest Pontifex applica-

re per modum absolutionis, sed per modum suffragii. *ibid. resolut. 2.* Adverte, quod quando Laicis conceditur applicare Indulgentiam per modum suffragii intelligitur, te designare defunctum, cui Pontifex immediatè, & directè Indulgentiam applicat. *ibid. §.* Nota tamen. Quoad excommunicationis absolutionem defunctorum. *ibid.*

2. Indulgentia, quæ conceditur Altari privilegiato, ut applicetur defunctis, infallibiliter habet effectum, maxime si sacerdos celebrat in dicto Altari pro defunctis, infallibiliter liberatur anima à Purgatorio, sic etiam secularis dum se communit cum Medalia, in qua est appensa indulgentia, *ibid. ref. 3.* Nec requiritur, ut sacerdos sit in statu gratia, quando celebrat pro defuncto in Altari privilegiato, secus autem si pro se applicat Indulgentiam. *ibid. ref. 4.*

Est designare defunctum ut applicetur Indulgentia Altari privilegiati, & infallibiliter habet effectum cum Medalia, in qua est appensa indulgentia, seculari cum Medalia.

3. Sacerdos celebrans in Altari privilegiato tenetur non solum Indulgentiam, verum etiam, & sacrificium applicare defuncto: quando Indulgentia dicitur (quoties Sacerdos in tali Altari celebraverit, liberabitur anima à Purgatorio) tunc Actus est applicare Indulgentiam, & non sacrificium. *ibidem resolut. 5. & 25.* Sed quando conceditur liberatio animæ, pro qua dicitur Missa, vel recitatur Corona, vel quid simile, tunc necesse est substantia operis, aliter non. *ibidem §.* Nota etiam: Missa celebrata in Altari privilegiato applicata pluribus, singulis æquè profunt, sed si terminato defuncto tantummodo animæ illius profuit, *ibid. §.* Et tandem 4. Non requiritur ex parte defuncti aliquid, ut Indulgentia Altaris privilegiati habeat suum effectum, cum non apponit obicem, & cum sit in statu gratia, *ibid. ref. 6.*

Indulgentia & sacrificium applicat recitatur Sacerdos defuncto. Substantia operis est necessaria, pro liberatione animæ.

Missa pluribus applicata, singulis profuit. Quando non apponit obicem defunctus, Indulgentia habet suum effectum.

4. Missa celebrata in Altari privilegiato pro anima specialis defuncti, si hæc non indiget tali beneficio, si in Cœlis est, à beatis plus indigentibus applicatur, si in inferno, voluntate interpretativa applicatur magis indigentibus, & derelictis, & quando à celebrante tacite, vel expressè intenditur suffragari sibi

Missa celebrata pro anima non indigente, magis indigentibus dispensatur à Deo.